

ב"ל (תל-אביב-יפו) 13931-07-12 - מנחם גרבובסקי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 13931-07-12 - מנחם גרבובסקי נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 13931-07-12

מנחם גרבובסקי

ע"י ב"כ עו"ד גלי ונטורה

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד שרון ירמיהו

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[08.01.2013]

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

פסק דין

1. בפני ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה - 1995 (להלן: "החוק") על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 10.6.2012. הוועדה קבעה כי לא נותרה למערער נכות כתוצאה מתאונה.

טענות הצדדים

2. המערער טען כי בסעיף האבחנה מציינת הוועדה "כאב צוואר עם הקרנה ליד שמאל". בחלק הבדיקה מציינת הוועדה "ירידה בתחושה בגפה עליונה שמאלית בצורת שרוול ללא פזור דרמטולי". הוועדה מאזכרת את בדיקת EMG מיום 12.2.1012 המראה "עדות ל CTS בינוני משמאל וקל מימין...".

למרות האמור לעיל קבעה הוועדה "לאור ממצאי הבדיקה בועדה בה נשללו הגבלות תנועה או חסרים נוירולוגים ולאור תוצאות ממצאי ההדמיה.. הועדה דוחה את הערר...".

3. טענת המערער היא, איפוא, כי לא ניתן להתחקות אחר הלך מחשבת הוועדה באי מתן נכות נוירולוגית ולכאורה קיימת סתירה בין הדברים שנכתבו בפרוטוקול לבין מסקנותיה.

4. במועד הדיון שנערך בפני כב' הרשם סילורה חזרה ב"כ המערער על הטענה לפיה מסקנות הועדה אינן תואמות את ממצאי הבדיקה וההבחנה אותם ציינה הועדה בגוף הפרוטוקול והמערער מבקש שהוועדה תשקול מתן נכות נוירולוגית. באם תמצא שאין מקום לקבוע נכות נוירולוגית בגין ממצאיה שלה - מבקש המערער שהוועדה תנמק את קביעתה מאחר שבפרוטוקול הוועדה נשוא ערעור זה אין נימוק מספיק בנוגע להחלטה.

5. לטענת המשיב, לא נפל פגם בהחלטת הועדה בהתייחס לנימוקי הערעור. הועדה שמעה את המערער ובאת כוחו. ערכה בדיקה קלינית מקיפה והתייחסה לממצאים ההדמייתיים. תשומת לב ביה"ד לכך שעיקר טענות המערער ובאת כוחו מופנות להגבלה וכאבים בצוואר דהיינו, לנכות אורטופדית. הועדה ציינה כי בבדיקת CT צוואר מיום 12.2.12 (היינו 5.5 חודשים בלבד לאחר התאונה), נצפו שינויים נווניים קשים. הועדה ציינה כי בתיקו מופיעים רשומים על תלונות כאבי צוואר כבר מ- 3.11.00. ביחד עם כל אלה הועדה ציינה כי טווח התנועות בבדיקת הצוואר הינו סה"כ מלא. 6. הלכה ידועה היא כי קביעת נכות רפואית הינה בתחום מומחיותה של ועדה רפואית ואין ביה"ד מתערב בעניינים רפואיים. נציין כי בהקשר זה כי הועדה קבעה נכות זמנית למערער. החלטת הועדה מתאימה לכאורה למכלול הנתונים והממצאים הרפואיים שצוינו הינה סבירה והגיונית. לאור כל זאת, לא נפל פגם משפטי והמשיב מבקש לדחות את הערעור.

דיון והכרעה

7. אקדים ואציין כי לטעמי דין הערעור להידחות. להלן אפרט את נימוקי הכרעתי.

8. הלכה פסוקה וידועה היא בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לעררים רק בשאלות משפטיות. כבר נקבע, כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה (עב"ל 10014/98 יצחק הוד - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 213). עוד נקבע כי קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן (עב"ל 217/06 יוסף בן צבי - המוסד לביטוח לאומי, (מיום 22.6.2006)).

9. בנוסף יצוין כי אחת מהחובות המוטלות על הוועדה הרפואית לעררים, בהיותה גוף מעין שיפוטי היא חובת ההנמקה על מנת לאפשר ביקורת שיפוטית של בית הדין על החלטותיה. אשר לחובת ההנמקה, עליה להיות ברורה ומפורשת אשר ממנה ילמד לא רק רופא אחר את הלך המחשבה שהביא להחלטה, אלא גם בית הדין יוכל לעשות זאת ולבחון האם הועדה נתנה פירוש נכון לחוק" (דב"ע מג/1356 - 01 לביא - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע יז 130).

10. בענייננו, טענות המערער מכוונות כולן כנגד שיקול דעתה הרפואי של הועדה אשר לבית הדין אין סמכות להתערב בו. על פי ההלכה הפסוקה, בית הדין אינו שם עצמו כממחה לרפואה והוא אינו קובע את דרגת הנכות של הנפגע מאחר וזהו תפקיד הועדה.

11. מעיון בפרוטוקול ישיבת הוועדה מיום 10.6.2012 עולה, כי הוועדה התכנסה ושמעה את תלונות המערער וב"כ, עיינה בתיקו הרפואי, וביצעה בדיקה קלינית למערער. בסעיף ממצא רפואי מציינת הוועדה באילו מסמכים רפואיים היא עיינה ובהמשך מציינת בחלק "הבדיקה" כי "אין ספואזם בשרירי הצוואר כיפוף קדמי ואחורי, סיבוב והטיה בטווח מלא עם רגישות בסוף התנועה, אין דלדול שרירים בחגורת הכתפיים. היקף זרוע ואמה זהה בשני הצדדים. טריצפס, ביצפס וברוכיאורדיאליס ערים שווים. כוח גס 5/5 ירידה בתחושה בגפה עליונה שמאלית בצורת שרוול ללא פיזור דרמטומלי". לסיכום מציינת הוועדה - "לאור ממצאי הבדיקה בוועדה בה נשללו הגבלות תנועה או חסרים נוירולוגיים ולאור תוצאות ממצאי ההדמיה השוללים פגיעה תראומטית אקוטית הוועדה דוחה את הערר. הנמקת הוועדה ברורה, היא ניתנה לאחר שביצעה בדיקה קלינית והתרשמה ממקור ראשון ממצבו ואין כל קושי לעמוד על הלך רוחה. טענות המערער לפיה קיימת סתירה בין הדברים שנכתבו בפרוטוקול לבין מסקנות הוועדה הינן טענות רפואיות גרידא אשר אינם בסמכות בית הדין.

12. בסיכומי של דבר, הוועדה העריכה על פי שיקול דעתה הרפואי ובמסגרת סמכותה את אחוזי הנכות שיש ליתן למערער וקביעת הוועדה לעניין זה הינה עניין רפואי המבוסס על שיקול דעתה המקצועי של הוועדה ובית הדין לא יתערב בקביעה זו.

13. נוכח כל האמור לא מצאתי כי נפלה טעות משפטית בעבודת הוועדה המחייבת התערבותו של ביה"ד. סוף דבר:

14. הערעור נדחה

כמקובל בהליכים שעניינם בטחון סוציאלי - אין צו להוצאות חרף דחיית הערעור. ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ג, (08 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.